UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Consiliorvm Sive Responsorvm Avgvstini Beroii Bononien. I. C. Praestantissimi Volumen ...

Cum Summariis, & Indice rerum, ac verborum locupletissimo

Vltimarvm Volvntatvm, Svccessionvm, & Legitimationum materias distinctè continens

Bero, Agostino

Venetiis, 1577

Consilivm XCI.

urn:nbn:de:hbz:466:1-96520

Visual Library

hibitionē alienationis factam cum cā, & reſpe- tiue ad plures perſonas noīatas per uerbum uolo, alia uerba ſui natura importātia fideicōmiſſum, nius declaratū fuit ex prædictis, quæ aliter non tero. Reſpondendo ēt illis alijs uerbis ibi poſitis pra, dico, ut ēt latius dictū eſt, ꝙ in caſu, de quo tur, non repetunt ꝯdōnem, ſeu caſum, in quo Ia- deceſſerit ſine liberis, ſed aliam qualitatē peni- uerſam, ut ſ. ¶ Nō refragaẗ tertium motiuū, quo in prohibitione alienationis adiecta fuit à teſtatore, ſi contrafactum ſit, ꝙ contrafaciēs uatus oī cōmodo, fideicōmiſſum inductum mōi prohibitione non dicatur ſimplex, & abſo m, ſed ꝯdōnatum, ſi alienatio facta fuerit: quia o † hoc uerum eſſe, qñ ſimplex prohibitio de alienando reſpectu aliquarum perſonarum fa- et cum adiectione pœnæ priuationis ſimpli- ſine uerbis illis, quæ ſui natura, & de per ſe ſo- deicommiſſum importare, ſecus ſi facta eſſet bitio cum expreſſione cāæ, ſeu pſonarū cum quæ ſui natura, & per ſe ſolēt facere, ꝙ diſpō eicōmiſſum comprehēdere, & ſignificare, erbum uolo, intēdo, declara, & uerbū deue ex iā dictis colligitur, & crebro innuunt ſcri s in d.l. qui Romæ §. cohæredes cum ſimilib. arto principaliter minimè aduerſaẗ, dum di- tur, ꝙ dato, ſed non cōceſſo, inter dictos filios commi poſſe dici inductū fideicommiſſum, tñ nte caſu illius ꝑ mortem unius alij duo de- admitti ſm ordinē ſucceſſionis ab inteſtato d. a §. in fideicōmiſſo cum alijs, ſed ſm ordi- ceſſionis ab inteſtato frater vtrinq; coniun ri conſanguineo p̄fertur ꝑꝑ concurſū duo nculorum d. auth. itaq; C. cōia de ſucceſſio: rij C. de legit. hęredib. ergo in caſu occurrenti ndus erit Camillus utrinq; coiūctus, exclu- Chriſtiano, qui eſt ſolū conſanguineus: qđ ſuade rat, qm̄ coniunctio legis æquiparaẗ coniūctio nis, arg. l. in teſta. ff. de hære. inſt. unde cū coniun ab hoīe in ſubſtōne breuiloqua p̄feratur diſiun cohæredi. §. qui diſcretas ff. de uul. & pup. ideò illus, qui eſt magis coniunctus cōiunctione le tanquam utriunq; coniūctus debet p̄ferri Chri no, qui eſt minus coniunctus; & huic ſñīæ vr̄ ad- re Dyn. in d.l. cohæredi §. q diſcretas ff. de vul. p. Nam † iſtis oībus poſſumus rñdere, & bene quæ ponunt ſcribētes, quorum opinio eſt ma cepta, in l. re coniuncti, vbi Bart. expreſsè col. ff. de leg. 3. & in l. Lucius col. fi. ff. de uulg. & pup. Bar. & alij ponunt ferè in terminis hāc qōnem, ntra Dyn. determinant, ꝙ ad diſpōnem, & ſub- teſtatoris fratres, q ſunt ſimul uocati, ſimul debeant, non obſtante coniūctione ſangui bene inſeruit nobis tex. in l. fi. ff. ad Treb. ubi fi limitatur ſm naturam p̄cedentis ſubſtōnis, iſti fratres ſimul fuerunt uocati ex ſubſtōne, ad fideic. ipſis iniunctum debent ēt ſimul dici non obſtante, ꝙ unus ſit ex una matre, alius matre, ſed ex eodem patre, ut ibi colligiẗ: & d.l. re coniuncti uoluit ēt oēs pariter admit- s eſſe, quia cōiunctio. legalis, q̄ propriè dr̄ con- io ſanguinis, operaẗ quoad ſucceſſionē imme quæ ab inteſtato, uel ex pupillari ſubſtōne fra deferreẗ, tunc. n. magis coniunctus ſanguine al- eſſet p̄ferendus d. auth. ceſſante, & arg. d.l. cohæ- §. qui diſcretas, ſecus quoad ſucceſſionem me ꝑ quam non diceretur ſuccedi fratri, ſed te- qualis eſt ſucceſſio, q̄ fit per fideicōmiſſum, loquimur, per quam non ſucceditur illi, cui ſubſtō, ſed ipſi teſtatori, ut in d.l. cohæredi §. cū

filiæ; & ꝓut eſt de mente Bar. in d.l. re coniuncti, qui
plenius inſiſtit ſuper hmōi qōne, & idē determinat
19 Bar. in d.l. Lucius in fin. † qm̄ ſm Ray. q tenuit ꝯ Dy.
fortior eſt coniunctio hoīs, quæ fit per ſubſtōnem
fideicommiſſariam, q̄ ſit coniunctio legis, quæ dr̄
coniūctio ſanguinis. Præterea ſm Bar. in d.l. Lucius
in fin. iſti fratres nullo mō dñr coniuncti coniūctio
ne legali, quia coniunctos quo ad caſu nr̄m uoca-
mus illos, qui coniuncti ſunt tali coniunctione, quę
inducat ius accreſcendi: ſed inter fratres utrinq; cō
iunctos non adeſt hmōi coniunctio, ſed ſola coniū
ctio ſanguinis, igiẗ talis coniunctio nihil ad caſum
nr̄m. Ex quib. apparet, hos fratres, qui ſuperſtites fue
runt, ſimul admittendos eſſe ad illa bona, quæ ad ip
ſum Philippū deuenerunt non ſolum ex teſtō Iulij
patrui, ſed ēt ex teſtō Hieronymi patris ſui, in quo
ſimul, & æqualiter fuerunt hæredes inſtituti, & ad
20 inuicem ſubſtituti uulgariter, & per fideic. q a † fra-
tres, qui ex ſubſtōne fideicommiſſaria ad inuicē fa-
cta uocati fuerunt, eueniente caſu, ꝙ alter eorū de-
ceſſerit ſine liberis, alij fratres ſuperſtites inuicem
ſubſtituti ſimul ad partem decedentis ſunt admittē
di, non habita diſtinctione, vtrum fuerint utrinque
coniuncti, ſiue ex uno latere tm̄, & ſiue unus fuerit
coniunctus ex latere patris, & matris, & alius ſolum
ex latere patris, ut in indiuiduo concluditur, ut iā
dixi, ex not. ꝑ Bar. & Alex. in d.l. Lucius in ult. col. &
in d.l. re coniuncti. col. pen. Quàm ſñīam amplexi
fuerunt Bal. & Nicol. de Neap. in l. nam hoc iure ff.
de uul. & pup. nec non in d. §. qui diſcretas. ubi Ioā.
de Imol. & Pau. de Caſt. & Bal. ibi in d.l. cohæredi §.
qui patrem, Bal. Ang. & Sal. in l. in teſtō C. de iure mi
lit. & corroboratur hæc opinio, quia iſta ſubſtō in-
uicem facta ſubrogatur in locum iuris accreſcēdi,
21 ut in d. §. qui diſcretas, ſed † ex iure accreſcendi oēs
pariter admittuntur, ēt ſi unus fuerit utrinq; cōiun-
ctus, & alius ex latere patris tm̄ l. ſi Titio uſusfructus
§. 1. ff. de uſufr. Bar. in d.l. re coniuncti in pe. col. ergo
ſimiliter ſunt ſimul admittendi ex ſubſtōne fideicō
miſſaria inuicē facta, prout ſic fuerunt ſubſtituti di
cti fratres, ut latius dictū fuit. Et hæc fuit ꝯſideratio
D. Alex. in d.l. Lucius in ult. col. ff. de uul. & pup. qui
atteſtaẗ doct. hanc ſñīam crebro iam diu recepiſſe,
& ideo ab illa in iudicando recedendū nō eſt. L.D.

SVMMARIVM.

1 *Fideicōmiſſarius de manu hæredis fideicōmiſſū capere dēt, neq; vacante ēt hæreditate fideicōmiſſi bona propria auctoritate ingredi pōt, alioquin ab omni iure ſuo cadit, ſed via iuris vti debet nu. 3. quod limitatur, & declaratur nu. 18. vſq; in finem.*

2 *Hæreditas expilata quaſi ſpoliata dici poteſt.*

4 *Pœna ipſo iure ob delictum impoſita abſque iudicis declaratione non exercetur, & num. 20.*

5 *Prohibitio alienationis expreſsè in alicuius fauorem facta operatur, vt ſequuta alienatione is, in cuius fauorem facta fuit, propria auctoritate rem alienatam apprehendere poſſit: nec iudicis declaratio eſt neceſſaria num. 19.*

6 *Prohibitio alienationis expreſsè à teſtatore facta dominij tranſlationem impedit.*

7 *Pactum iniectionis manuū reſoluit dominium, & facit, vt res propria auctoritate abſq; iudice poſſit occupari.*

8 *Prohibitio alienationis qñ manus iniectionem ſapiat, & qñ per eam ptās apprehēdendi rem propria auctoritate data dicaẗ.*

9 *Iuris prohibitio vnà cum hominis prohibitione id operatur, quòd aliàs per ſe non operaretur.*

10 *Prohibita alienari fauore eccleſiæ, ſi alienentur, propria auctoritate poſſunt apprehendi.*

11 *Ex fideicōmiſſo vniuerſali duplex alienationis ꝓhibitio reſultat*

12 *Expreſſum quando non faciat ceſſare tacitum.*

13 *Bar. in auth. vt de cæte. commutat. non fiant colla. 5. vnà cum tex. ibi habeant licentiam apprehendendi, declaratur.*

14 *Remedium iuris, & facti quis eodem reſpectu habere poteſt.*
15 *In lege correcta quis ſe fundare nõ põt, eamq; allegans falſum incurrit, ſecus eſt in rõne legis, & qñ ab ea liceat arguere.*
16 *Statutum mentionẽ faciens de lege an cões opiniones gloſarũ, & doctorum comprehendat, & quomodo ſit intelligendum.*
17 *Communis opinio gloſſarum, & doctorum vim legis habet, & iudicando & conſulendo ſeruanda eſt.*
19 *Propria auctoritate ex pacto, uel legis diſpoſitione utens factum, uel declarationem iudicis non expoſcit.*

EPITOME.

RES expreſſo fideicommiſſò ſubiectæ, & à teſtatore expreſsè alienari prohibitæ, ſequuta alienatione, poſſunt ab eo, in cuius fauorem prohibitio facta fuit, propria auctoritate abſque aliquo iudicis facto apprehendi.

CONSILIVM. XCI.

VISO, diligenterq; conſiderato pũcto, qui
nunc mihi exhibitus eſt, vr̃ eſſe de iure cõ
cludendum, ꝙ Lactantio non licuerit pro
pria auctoritate ingredi, atq; apprehẽdere bona, ut
aſſeritur, fideicommiſſo ſubiecta, & alienari ꝓhibi-
ta, quæ cõtra teſtõris prohibitionẽ alienata fuerũt:
1 † qm̃ fideicommiſſarius de manu hæredis fideicõ-
miſſum capere debet, neq; põt ipſe auctoritate pro
pria ante, quam ſibi reſtõ ſaltẽ uerbalis facta fuerit,
bona reſtõni ſubiecta apprehendere l. quia poterat,
& l. reſtituta ff. ad Treb. hr̃ in l. filiam fratrib. cod. ti.
& nota. in l. fi. C. de edic. diui adri. toll. immò ẽt ua-
cante hæreditate non debuit ſibi ius propria aucto
ritate dicere, alioquin pœnas iuris tàm cõis, q̃ mu-
nicipalis incurreret, & ad poſſeſſionis reſtõnem co-
gi poſſet, arg. l. j. in prin. cum gl. ff. quorum lega. dr̃. n.
oẽ ius ſuum amitterè, ut eſt tex. cum gl. in l. non eſt
dubium. C. de leg. l. Paulus reſpondet, ſi certa ff. ad
Treb. l. ſi quis in tantam. C. unde ui, & in l. cum quæ-
rebaſ eo. tit. & l. extat cum ſim. ff. ꝙ met. cau. ubi qui
propria auctoritate ingrediſ, & ſine iudice ius ſibi
dicit, ius, quod habet, amittit. Et huic diſpõni iuris
cõis vr̃ conuenire ẽt diſpõ ſtatuti ſub rub. ut nullus
occupet poſſeſſionem rei hæred. quo cauetur, ꝙ ua
cante hæreditate nullus niſi hæres poſſit propria au
ctoritate ingredi poſſeſſionem rei hæreditariæ, alio
2 quin à iure ſuo cadat, & puniatur, ut ibi dr̃: † nã hæ
reditas expilata põt dici quaſi ſpoliata, cum poſſeſ-
ſoris loco fingatur, ut hæres l. cœptam ff. de uſucap.
¶ Quodq; ẽt facta alienatione rerum fideico. ſubie
ctarum, & contra prohibitionem teſtõris, fideicom
miſſarius, & ille, in cuius fauorẽ alienatio fuit pro-
hibita, nequeat propria auctoritate ius ſibi dicere,
3 nec bona alienata ingredi, uel apprehendere, † ſed
uia iuris uti debeat, probaſ in l. fi. §. ſinautem cum
auth. ibi poſita. C. cõia de leg. ubi mandaſ res hmõi
alienatas debere uẽdicari; & in l. peto. §. fratre, & in
l. cum pater §. libertis ff. de leg. 2. ubi ſi res prohibita
alienari fuerit alienata, inuitatus per fideico. petere
debet, & conſequenter iudicialiter, iuxta l. amplius
non peti ff. rem rat. hab. cum ibi no. per Bar. & l. non
eſt ſingulis ff. de reg. iur. ¶ Adde, ꝙ ẽt ſi in caſu alie-
nationis factæ cõtra expreſſam teſtõris prohibitio
nem ille, in cuius fauorem alienatio fuit prohibita,
poſſet auctoritate propria rem alienatam apprehen
dere, & maximè ſi eius poſſeſſio uacans eſſet iuxta
ea, quæ hñr per Abb. & Mod. in c. verũ de for. com.
& in l. qui abſenti §. 1. ff. de acq. poſſ. tñ hac propria
auctoritate vti non potuit, niſi prius à iudice facta
declaratione, ꝙ ſibi ea uti licuerit, propterea quia
alienatio fuerit facta contra expreſſam teſtõris pro
hibitionem, arg. c. j. inci. pro humani iũctis ibi not.
per Io. And. Arch. & Domini. de homic. lib. 6. & per
4 Alex. & alios in l. ſi quis maior C. de tranſa. † vbi pœ
na, q̃ ipſo iure quis ob delictũ aliquod incurrit, nõ
põt exerceri, niſi prius facta à iudice declaratione
pœnam ipſo iure fuiſſe commiſſam: & ad propoſi-
tũ, ac ferè in terminis facit id, ꝙ uoluit do. Præpoſ.
in c. uerum col. 5. in 3. q. de cond. appoſ. poſt Bart. &
Alex. in l. eius, qui delatorem ff. de iure fiſci. ¶ Cæte
rum p̃miſſis nõ aduerſantib. in caſu, de quo quæriſ,
contrariũ eſſe uerius puto, ꝙ Lactantio licuerit ua-
cante hæreditate, & ante apprehenſam poſſeſſionẽ
rerum hęreditatis, & maxime rei, de qua agitur, pro
pria auctoritate ingredi, & apprehendere poſſeſſio-
nẽ dictæ rei alienatæ ſubiectæ fideicõmiſſo, atq; alie
nari prohibitæ ẽt abſq; iudicis licẽtia, & declaratio
ne, ac parte aduerſa non citata: & in primis mouet
me doctri. gl. notab. & ſingularis in auth. ut de cæte-
ro non fiãt commutat. colla. 5. in uer. licentiã, quam
doct. cõiter ſaltem in occurenti caſu approbãt, iun-
cta diſpõne dicti ſtatuti poſiti ſub rub. ut nullus oc
cupet poſſeſ. rei hæred. præſuppõnẽdo, ꝙ illud ſtatu
tũ reſpectu acquiſitionis poſſeſſionis, & occupatio
nis rei procedit, locumq; habet, qñ qs propria aucto
ritate, & abſq; lñtia, ſeu declaratione iudicis poſſeſ
ſionẽ rerum hæreditatis, iacẽte hæreditate, ingredi
uellet, nõ aũt qñ hoc fieret cũ licentia, & p̃cedente
iudicis declaratione, vt in terminis illud declarat
Alex. in l. cum hæredes in prin. in 2. col. ff. de acq. poſ.
Hoc ſtãte mõ in dicto ſtatuto dr̃, ꝙ nullus poſſit ia-
cẽte hæreditate, exceptò hærede, propria auctorita
te, uel alio q̃ſito colore per ſe, uel aliũ occupare, in
gredi, vel inuadere bona hæreditaria ſub pœna, de
qua in dicto ſtatuto, niſi tali occupãti, uel inuadẽti,
uel intrãti liceret dicta bona hęreditaria ingredi le-
ge, uel pacto, uel licentia defuncti &c. Sed Lactãtio
licuit propria auctoritate ingredi, occupare, & inua
dere bona, de quib. agitur, ex legis, ſeu iuris cõis di-
ſpõne, ergo ex diſpõne ẽt dicti ſtatuti illi licitũ fuit
dicta apprehenſione rei propria auctoritate abſq; li
centia, & declaratione iudicis uti. Quòd aũt de iure
cõi, & ex legis diſpõne hoc licitum fuerit, colligiſ
ex gl. in d. auth. ut de cæt. non fiant cõmut. q̃ uoluit,
5 † ꝙ vbicunq; prohibita eſſet alienatio expreſſe in fa
uorem alicuius ꝑſonæ, facta alienatione cõtra pro-
hibitionẽ, ille, in cuius fauorẽ fuerit alienatio pro-
hibita, põt ꝓpria auctoritate, & uia iuris, iudicijq;
p̃termiſſa, rem alienatam ſine iudicis licẽtia appre-
hendere, atq; inuadere: & ita eã gl. doct. cõiter intel-
ligunt: immò illi ẽt, qui eã reprobare videnſ, ſaltẽ in
caſu, de quo nos loquimur, illã cõiter ſequunſ, vz
Bal. in c. cęterum de iud. Ang. in l. nemo ff. de pactis,
Iaſ. in l. filiusfam. §. diui. ff. de leg. 1. & eã ad hunc ca-
ſum, qñ teſtator expreſſam ꝓhibuiſſet alienationẽ,
allegat do. Præpoſ. in d. c. uerũ col. 5. in 1. q. & Ioã. de
Imol. in l. ſi ita qs §. ea l. ff. de uer. obl. dicit illã gl. pro
cedere nõ ſimpliciter in oĩ caſu, quo ꝓhibita eſt
alienatio ꝑ pactum, & ex cõuentione partiũ, ſed ſo
lum qñ ꝑꝑ alienationis prohibitionẽ trãſlatio dñij
6 impediref: † Sed in caſu nr̃o ob prohibitionẽ aliena
tionis expreſsè factam à teſtatore dñij tranſlatio im
pediſ, gl. & doct. oẽs in l. fi. C. de reb. alien. non alien.
Ant. Abb. & alij in c. Raynal. de teſt. & in d. l. filiusfa.
§. diui cum ſi. ergo &c. Item Ang. in d. auth. ut de cæ
tero, ueluti refert, & ſimpliciter vr̃ per tranſire Alex.
in d. l. qui abſenti §. 1. dicit illam gl. habere locum,
& procedere, quando ultra alienationis prohibitio
nem eſſet appoſitum pactum iniectionis manuum
7 quia † ꝑꝑ licentiã inijciendi manus reſoluiſ dñium
& ꝓpria auctoritate abſq; iudice res occupari põt

hoc maximè, qñ res, vel eius poſſeſſio uacãs erat
tra ea, q̃ hñr in l. 3. C.de pig.iunctis ijs, quæ Abb.
alij ponunt in c.verum de for.comp. Sed in caſu
data cenſetur licentia inijciendi manus, ſicque
apprehendẽdi rem propria auctoritate,ergo ſumus
in caſu declarationis Ang. in d. auth. vt de cætero.
Quod aũt in caſu nr̃o dicatur data ptãs apprehẽ
propria authoritate,quodq; prohibito aliena-
tio facta in hoc caſu manuũ iniectionem ſapiat,
colligitur ex ijs,quæ not.uoluit Bal.in c. j. in §. hoc
quoq; de ſucceſ.feu.col.4.qui uoluit,ꝙ ſi dñs feudi
conceſſerit feudũ,cum hoc,ꝙ uaſallus illud uẽdere ne
queat,ſeu alienare, & ↄñter ultra ꝓhibitionẽ iuris,
ſeu feudi alienationẽ prohibet.c.j.de prohib. feu.
& c.ſi.cum no.extr.de feu. cum ſi. hoĩs quoque
prohibito adſit,talis prohibitio hoĩs ultra iuris pro
hibitionem dr̃ iniectionem manuum ſapere, ſᷓm
ut uoluit gl.in d.auth.ut de cætero.Ille tñ, in cu-
ius fauorẽ alienatio fuit prohibita, non poterit ſibi
ius dicere,niſi in continenti,ut ibi per Bal.
uoluit,ꝙ per talẽ prohibitionẽ expreſsè factam
ultra iuris prohibitionẽ dicatur data ptãs
endi,& apprehendendi rẽ propria auctorita
modo ius alteri nõ inferatur.Prædicta ergo
unt,qñ rei poſſeſſionẽ ille,in cuius fauorem
prohibitio alienationis facta fuit, vacãtẽ reperirit.
magis in caſu nr̃o duplex concurreret prohibi
tio de nõ alienando,altera iuris cõis, ꝙ rem fideic.
alienari prohibet in auth.res. quæ. C.cõ-
de leg.altera hoĩs,hoc eſt teſtõris expreſsè alie
prohibẽtis:quæ duæ prohibitiones inter
unt,diuerſæque virtutis eſſe dñr,quia iuris
tio ex fideic. vniuerſali reſultans trãſlatio-
non impedit in l.fi. §.ſin aũt C. commu.de
prohibitio aũt expreſſa teſtõris illã impedit, eſt
tior,& potẽtior illa,quæ à iure cõi introdu
voluit gl.not.in l.cũ pr̃.§.libertis in 1.glo.ff.
ſumus in caſu , quo poſſeſſio rei vacans
ab alio res detinebatur:ergo nil mirũ,ſi in
alienationis ille,in cuius fauorẽ prohibita fuit
ꝓpria auctoritate apprehẽdere, manuſq;
potuit.Rõ huius eſt,†quia id,quod ſimplex
prohibitio operari nõ potuit,expreſſa teſtõris
hibitio vnà cũ legis , & iuris cõis prohibitione
operari,nã prohibitio de nõ alienãdo facta
ab hoĩe vltra iuris prohibitionẽ ſapit ma
iniectionẽ,vt uoluit Bal.in d.c.j.§.hoc quoq;:Et
propoſitũ facit id,quod voluit gl.& doc.ſequun
in d.c. verũ per tex.in §. ſanctiſſimas in auth. de
emph.hr̃ per Sal. in l.ea lege in 5.oppo. C. de
ob cau.ponuntq; doc.in d.l.filiusfa.§.diui. Vñ
res eccleſiæ,vel minoris de iure cõi regulari
alienari nequeat,niſi in caſib. à iure permiſſis ad
gl.ſummæ 12.q.2.cũ ſi.ſi tñ contingat, rẽ ex-
ab hoĩe,vt à teſtõre fuiſſe prohibitã alienari,
relicta,ſeu donata fuerit eccleſiæ hac condi
vel hoc mõ,vt alienari nequeat, certè res illa
poterit aliquo mõ alienari ẽt in caſib.à iure per
niſi in ſubſidiũ ſᷓm aliquos,uel nollo mõ ſᷓm
ad not.in d.c.verũ,& in locis prælle.& in hac
puto fundatam eſſe deciſionem gl.in d.auth.vt
cætero per illum tex.nam ſi ultra iuris cõis prohi
nem conuentum fuerit ẽt rem dictã nõ aliena
ſequuta alienatione,ille, in cuius fauorẽ fuit
prohibitio,poterit eam rẽ propria auctoritate
di:& hic propriè vr̃ caſus illius tex.vbi ultra ꝙ
eccleſię eſſent regulariter prohibitę alienari,pro
tur ẽt alienari eo mõ,quo dr̃ in d. auth. ut de
cætero,atq; ob hãc duplicem alienationis prohibi
nem eccleſia,in cuius fauorem facta fuit, potuit
propria auctoritate rem alienatam apprehendere,
ut ibi dr̃, quia hmõi prohibitio manuum iniectio-
nem ſapit,ut ſ̃. dictum fuit.Et Are.in d.l. qui abſen
10 ti §.1.& in d.l.ſi ita quis §.ea lege dicit ꝙ † notata,&
dicta in d.auth.ut de cętero poſſunt procedere,atq;
intelligi,qñ de fauore eccleſiæ tractaretur, non aũt
qñ inter ipſos priuatos ſimpliciter eſſemus: At in ca
ſu nr̃o alienationis prohibitio facta fuit ad finẽ , ut
bona ad fratres S.Dominici ultimos hæredes per-
uenirent,ut in teſtõ hr̃,& ↄñr fauore eccleſiæ, ergo
res auctoritate propria apprehendi potuit;quia me
diantib. alijs ſubſtitutis res vltimo loco ad fratres
prædictos,ꝑuenire poſſent: Et hæc rõ fuit expreſsè,
& præciſè à teſtõre conſiderata,ergo præſumitur fi
nalis,arg.not.per gl.in l.cum pater. §. dulciſſimis, &
ibi Bar.ff.de leg.2.& idem Bar.in l.2.ff.de dona. Nec
refert, an reuocatio alienationis, ſeu apprehenſio
poſſeſſionis facta fuerit ab eccleſia, hoc eſt à mini-
ſtris eccleſiæ , vt in d.auth. vt de cætero, an verò ab
alijs priuatis,de quorum vtilitate vnà cum eccleſia
agatur c.filijs 16.q.vlt.c.ſi quis presbyterorum cum
gl.de reb.eccl.non alien.& in c.nõ liceat 12.q. 2.vbi
nedum miniſtri eccleſiæ ẽt abſq; eccleſiæ mãdato,
ſed alij quoq; priuati,de quorũ cõi vtilitate dr̃ tra-
ctari, ut ſunt parochiani , & patroni, agere poſſunt.
¶ Non obſtat , ꝙ in caſu nr̃o ſolum facta dr̃ vnica
alienationis prohibitio,hoĩs vc3, & teſtõris, nõ aũt
iuris,ſeu legis:qm̃ cum ex fideicõ. vl'i tacita aliena-
tionis ꝓhibitio reſultet ex p̄ſumpta mẽte teſtõris,
aliaq; adſit expreſſa prohibitio , hæc expreſſa dictã
tacitam ceſſare facit arg.l.cũ filio §. filio ff. de uulg.
& pup.& not.in l.cũ quid ff.ſi cer.pet.Sed ſtante ſim
plici teſtõris prohibitione non põt is,in cuius fauo
rem facta fuit prohibitio,ius ſibi propria auctorita
te dicere,arg.d.l.extat,d.l.ſi quis in tantam , & in l.j.
ff.quor.leg.cum alijs,ergo &c.Quia reſpondetur,ꝙ
in caſu nr̃o duplex fideicom.factum cenſetur,ac ẽt
duplex alienationis ꝓhibitio,unumq; aliud nõ tol-
lit: nam factum fuit fideicõ.expreſſum in caſu non
exiſtentium liberorum de maſculis deſcendẽtibus,
11 & vltimo loco de fratrib. S. Dominici, † ex quo fi-
deicommiſſo reſultat in primis tacita ꝓhibitio alie
nationis teſtõris ex præſumpta mente ipſius , ut di-
xit gl.1.in d.l.cũ pater §.libertis , ac expreſſa aliena-
tionis prohibitio inducta à lege prohibente bona fi
deicõmiſſo ſubiecta alienari , ut eſt tex.in auth. res
quæ,& in corpore,unde ſumiẗ C.cõia de leg.Aliud
quoq; fideicõ. quoddã tacitum, ſeu præſumptum
dr̃ factum , quod reſultat ex expreſſa prohibitione
alienationis facta ad effectum, ut bona conſeruenẗ,
atq; ad perſonas in teſtõ expreſſas deueniant , vt hr̃
in d.§.libertis,ubi Bar.& alij,& in d.l.peto §.fratre ff.
de leg.2.quod fideicom.tacitum,atq; præſumptum
12 dr̃ factum in caſu alienationis,vt ibi hr̃ : † Ergo vnũ
per aliud non tollitur nec expreſſum facit ceſſare
tacitum,& præſumptum:qñ.n.tacitum, ſeu præſum
ptum fit in uno caſu,& expreſſum in alio , item qñ
per tacitum plenius,pinguiusq; prouidetur , quam
per expreſſum,tunc expreſſum nõ tollit,neq; ceſſa-
re facit tacitum,ut tradunt ſcrib.Bar.& alij in d.l.cũ
filio §.filio: Et ex hoc fideicom.tacito,atq; pręſum
pto reſultat expreſſa prohibitio teſtõris uerbis ex-
preſſis facta,ut clarè conſtat ex uerbis teſtamenti :
Ideò ſequitur,ꝙ in caſu nr̃o nedum duplex, ſed tri
plex ẽt alienationis prohibitio facta dicitur,una le-
gis,& iuris cõis expreſſa,alia teſtõris tacita,tertia te
ſtatoris expreſſa.Quare hæ tot prohibitiones id de-
bent operari,quod ſimplex legis , uel ſimplex teſta-
toris prohibitio expreſſa non potuit:quoniam pro-
hibitio teſtõris, & hoĩs expreſſa iuncta prohibitio-
ni legis ſapit iniectionẽ manuum, Bal.in d.c.j.§.hoc
quoque , & eſt bonus text. in d. auth. ut de cætero.

Et hoc mō,& alijs,de quib. ſupra,ſaluatur id,quod
dixit gl.in d.auth.vt de cætero,quam tanquā ſingu-
larem multum cōmendat Rom. in d.l.qui abſenti.
§.j.quāuis ipſemet de illius dicto valde dubitet pri
mo,quia non bene probatur ex illo text.ac ēt quia
vr̄ contra dictam legē extat: Subdit tn̄ magnā eſſe
auctoritatem gl. iunctā auctoritati Baldi,durumq;
fore ab illa recedere. Quo fit,ut gl. illa quoad caſū
noſtrum magis cōiter approbata mihi videatur:Et
quamuis contra eā Bar. poſt Iacob.de Beluiſ. tene-
13 re videatur, † tn̄ eorū impugnatio procedit in ca-
ſu,quo gl.expreſsè loquitur,illā intelligēdo ſimpli-
citer, vt iacet,vc3 qn̄ ſimpliciter eſſet ꝓhibita alie-
natio ex pacto contrahentiū:nam cum ex tali pro-
hibitione dominij tranſlatio impediatur ad not.in
d.l.fin.C.de reb.alien.nō alienan.in c. Raynaldus de
teſta.& in c.uerum de fo.compe.niſi vltra prohibi-
tionem pactum quoq; iniectionis manuū eſſet ap-
poſitum, ut habetur in d.l.qui abſenti.§.j.in d.l.ſi ita
quis.§.ea lege,& in d.c.verū , ſequitur, ꝙ per ſolam
alienationis prohibitionē factam ex pacto contra-
hētium,nō poteſt ille, in cuius fauorem prohibita
fuit, propria auctoritate apprehendere:& ita intel-
ligatur id, quod voluit Bar. poſt Iac. de Beluiſ. Sed
ſi vltra prohibitionem de nō alienando factam ex
conuentione partium eſſet ēt adiectum pactum in-
iectionis manuū,per quod reſoluitur dominium,
ut in l.ſi Tit.de ſeruis exportā.in l.ſi quis ſuper hoc.
ff.de contrah.emp.& hr̄ per doct.in l.3.C.de pig.tūc
ille,in cuius fauorē eſſet prohibita, ſequuta aliena-
tione,poſſet propria auctoritate apprehēdere ut in
terminis uoluit Io.de Imo.in d.l.ſi ita quis. §.ea le-
ge,qui dicit glo. illam in d. auth. vt de cætero poſſe
hoc in caſu ſaluari, & ita eam glo. ſaluat Ange.ibi,
& Alex.in d.l.qui abſenti.§.j. At qn̄ ultra prohibitio
nem de non alienando à iure cōi inductam prohi-
betur ēt alienatio expreſsè ab hoīe, hoc eſt à teſta-
tore,uel à contrahentibus,tunc quædam manuum
iniectio reſultat,Bal.in d.c.j. §.hoc quoq; ergo idē
dicendum eſt,quod dr̄,qn ultra ſimplicem prohibi
tionem de non alienādo facultas inijciendi manus
adijcitur. ¶ Plura ēt contra deciſionē gl. in d.auth.
ut de cætero adducuntur, quorum aliqua fuerunt
Aretini in d.l.qui abſenti §.1.& in d.l.ſi ita quis §.ea
lege,& in primis,ꝙ dictum eius non benè probatur
ex illo tex.ſuper quo ſe fundat, ueluti ēt dixit Rom.
in d.§.1.in fin.uerb.nam dum ille tex. dat licentiam
apprehendendi alienata per principem,debet intel
ligi de apprehenſione iuris, & nō facti,& ſic mediā
te uia iudicij,& iuris,iuxta d.l.extat,& d.l.j.ff.quorū
leg.& prout ēt in iure capitur apprehenſio,quia alia
eſt iuris,alia facti,ut gl.illa præſupponit:ergo in du-
bio debet intelligi de ea,quæ iuris eſt,arg.cap.licet
epiſcopus de præb.in 6.Et hoc præſertim dicēdum
eſt in caſu tex.in d.auth.ut de cætero, qui dicit ec-
cleſiam poſſe uendicare; Vnde per hoc ultimū uer
bum uendicare,quod in ius ſonat,debent declarari
uerba illa præcedentia habeat licentiam apprehen-
dendi,hoc eſt uendicandi, & ſic intelligatur de ap-
prehēſione iuris,quæ iudicialiter fit; qm̄ unum uer
bum ab alio declarationem recipit.l. qui filiabus ff.
de leg.3.& l.ſi ſeruus plurium in fi.ff.de leg. 1. Huic
fundamento,& inductioni Aretini pōt multiplici-
ter reſpōderi,primo,ꝙ uerba illius tex.habeat licē-
tiam apprehendendi cōiter intelliguntur de appre
hēſione facti,quæ fit propria auctoritate:& ita Ang.
ibi ſummat illum tex.& eſt de mente aliorum ibid.
Secundo dico,ꝙ rōne ſubiectæ materiæ uerba illa
licitum ſit apprehendere important, ꝙ quis poſſit
propria authoritate ingredi,& inuadere, ut colligi
tur ex d.l.ſi quis ſuper hoc cum glo.1.ibi apprehen-
ſione rei &c.ff.de contrah.emp.iuncta l.Tit.ff.de ſer
uis expor.Sal.& alij in d.l.3.C.de pigno.At ubi ultra
prohibitionem data eſſet facultas inijciēdi manus
(quod contingit,qn̄ duplex prohibtio legis,& hoīs
interuenit,ut ſupra dictum eſt) tunc ſubiecta mate-
ria arguit,ꝙ intelligatur de ea,quæ facti eſt per præ
dicta,ergo &c. Tertio dico ſtare ſimul, ꝙ ille text.
uoluerit dare facultatē apprehendendi propria au-
ctoritate,ac ēt utēdi uia iuris, ut uerba ſua inferūt:
14 † neq; eſt inconueniens,ꝙ eodē reſpectu quis iuris,
& facti remediū habere poſſit,ac utroq; uti ualeat,
altero propria auctoritate apprehendēdo,& altero
per uiam actionis,ac mediante iudicis auctoritate
agendo,ut eſt tex.clarus,ibiq; oēs in d.l.3. & is, qui
uia,& remedio facti utitur,uim non infert,ut in d.l.
3.Quarto dico,ꝙ illa uerba primo loco poſita licē-
tiam habeat apprehendendi non debent,neq; poſ-
ſunt declarari à ſubſequenti uerbo uendicare,nam
qn̄ ille tex.dat licentiam apprehendēdi,loquitur in
uno caſu,uidelicet qn̄ eccleſia inferior cū principe
rem ſuā permutaſſet:qm̄ talis res eccleſiæ perpetuò
debet apud principem permanere,nec illam pōt in
aliū alienare:alioquin perinde eſt,ac ſi eccleſia nul-
lo mō permutaſſet rem cū principe: Propterea tūc
licitum eſt ecclæ rem propria auctoritate apprehē
dere,ut ibi:poſtea qn̄ loqitur tex.de uendicatione,
mutat caſum,& loquitur,qn̄ res ecclæ Cōſtantino-
politanæ alienata,uel permutata eſſet cū alio, quia
tunc eccleſia poterit uendicare,ut ibi:Vnde cū tex.
ille per diuerſas orationes perfectas inter diuerſas
perſonas loquatur,ſequit̃, ꝙ dictū in una oratione
in alia repetitum non cenſetur, nec qualitas in una
oratione expreſſa cenſetur in alia repetita,quia tūc
unum uerbum poſitū in una oratione declarationē
ab alia non recipit per ea,quæ uoluit Bar.not.in l.in
repetendis.ff.de leg.3.Et cōſequenter illa verba ha-
beat licentiā apprehēdendi expreſſa inter ecclās in
feriores,& in una oratione perfecta nō recipiēt de
clarationē ab illo uerbo uēdicare expreſſo inter ec
cleſiā Conſtantinopolitanā,& alias perſonas in alia
oratione perfecta.An aūt eccleſia Conſtantinopoli
tana vltra viā iuris, de qua ibi, poſit uti uia facti,&
propria auctoritate apprehendere, non eſt materia
nr̄a:ſatis eſt nūc oſtēdiſſe ꝙ illa uerba habeat licen
tiā apprehendendi neceſſariò nō ſint declarāda per
uerbū ſubſequens uēdicare. ¶ Secūdo Are.in locis
præallegatis inquit,ꝙ dictū ibi de eccleſijs,& illarū
fauore non debet ad priuatos extendi.Huic fundō
ſupra quoq; reſponſum eſt,quia rō , quæ in eccleſijs
militabat,habet ēt locū inter priuatos,qn̄ per prohi
bitionē alienationis dn̄ij trāſlatio dicebat prohibi-
ta,& prohibitio duplex de nō alienando manū inie
ctionē ſapiebat.Præterea in caſu nr̄o nō ſumus ſim
pliciter inter priuatos,ſed de fauore quoq; eccleſiæ
tractatur,ut dixi. ¶ Tertio cōtra d.gl.adducebatur,
15 † ꝙ tex.ille,ſuper quo ſe fundat,hodie correctus eſt,
ut in §.pe.in aut.vt ſpōſ.largi.& in c.j.de rer. per.
in §.& permutare, & in §.hoc ius porrectū 10.q.2.
Ergo in illo tex.correcto gl.ſe fundare non pōt,im-
mo legē correctā allegās falsū incurrit.l. 2.§.ne aūt
quaſi circa finē cum ibi not.C.de uet.iur.enucl.Sed
huic rōni reſpōdetur, ꝙ licet iura correcta adduci
nequeant ad deciſionē cauſarum directò,& ſimpli
citer,ut ibi, tn̄ ex eis quidē argm̄ ſumi pōt, qn̄ ſunt
corpore iuris,Bar.in l.fi.ff.de falſ. & in l. 1.ff.de con-
iug.cum eman.lib.Præterea quāuis nō liceat allega
re,uel ſe fundare ſuper iurib.correctis, tn̄ rō quidē
illius legis allegari pōt,quia correcta lege,nō dr̄ cor
recta rō.l.cū pater §.dulciſſimis ff.de leg.2.& eſt ſ
notab.rōne in cap.cōſuetudo 1.diſt.& plenè hr̄ in
1.vbi ego dixi extra de conſtō. Et hoc mō glo.in

vt de cætero voluit ex illo tex.argm̃ ſumere ſu
eius rõne ſe fundãdo.¶ Quarto dicebatur,tex.
d.auth.ut de cætero loqui in caſu ualde ſpecia-
videlicet in eccleſia Conſtãtinopolitana ergo ad
alios caſus trahi non debet prout ille tex. uelle vr̃.
respondeo hoc eſſe expreſsè contra illum tex.
dum loquitur de apprehenſione,ꝙ ſit licitũ ap
endere,de aliis eccleſiis inferioribus,& nõ de
ſia Conſtantinopolitana, poſtea aũt qñ loquit̃
ndicatione, loquitur de Cõſtantinopolitana.
timo adducebatur† ꝙ ex quo dictum ſtatu-
vt nullus occupet poſſeſſionem &c.excipit ca
quã à lege daretur licentia de ingrediendo pro
auctoritate,quod non dr̃ caſum noſtrum com
endere, in quo non à lege hæc licentia datur,
gloſa illa,& à doctorib. eam ſequentibus,& le
appellatione opi.gl.non continetur,dato, ꝙ illa
cõiter approbata,arg.glo.in l.j.ff.de legit.tuto.
men ego reſpõdeo,ꝙ dictum ſtatutum, dũ men
de lege facit,debet intelligi de iure cõi, ſicq;
appellatione comprehendatur ius cõe , quod
ex lege ciuili,& imperiali conſiſtit, ſed ex
que partib.iuris,& ſic ex cõi opinione gloſ
& doctorum,† quæ vim legis habere , & ius
dicit,quod eſt iudicando,& cõſulendo ſeruan
, neque ab illo fas eſt recedere ad tradita per
Andr.Inno.& alios in c.1.& in c.ne innitaris ex
de conſt.& dicit Iacob. Butrig. in l. j. C.qui pro
ſuis.& Bar.in conſi.incip.Andriolus, & Alex.
pores allegat in conſi.92.lib.2.in fin.1.col.ꝙ vbi
pedes,ab ea in iudicando ,& cõſulẽdo nõ
lendum:idem inquit Io. de Imol.in c.cum
at col.10.de iureiur.tantoq; magis hæc vera
ipſi glo.haberet auctoritates magnorum viro
eamq; firmaret,ut facit glo.in d.auth. vt de
Quod aũt dictum ſtatutum ita debeat intel
videtur ex eo,dum uult,ꝙ quis propria aucto
rari poſſit,qñ habuit licentiã à lege, uel ex pa-
& ſic parificat legem,& pactum:ex quo colligi
debet intelligi de lege largè ſumpta,& prout
alibet parte iuris verificatur,alioquin incõue
eſſet, ꝙ hæc licentia ex pacto dari poſſet , &
à iure prætorio,nec à ſenatuſconſultis , nec ab
iuris cõis partibus , ſed ſolũ à lege ſtrictiſſimè
pta,quo fieret,vt maioris eſſet virtutis pactum,
cõis doctorum opinio:quod minimè dicen
eſt.¶ Supereſt mõ reſpõderi nonnullis primo
adductis:non obſtat itaque in primis, ꝙ fidei-
miſſarius bona fideicom.ſubiecta de manu hæ
grauati capere debeat iurib. ſupra allegatis:
deo,† hoc nõ ſemper verũ eſſe,qm̃ & abſq;
ſibi facta qñque ipſe põt res fideicom.ſubie
nere, & poſſidere,vt hr̃ per gl. & doct. ibique
filiam fratribus.ff.ad Treb.in l.fi. C. de edic.
dr.toll.& in l.ſancimus in fin.cum ibi not.C.
bell.Secundo,& melius dico,fideicommiſſa
bere de manu hæredis capere,qñ res,& bona
restõni eſſent penes hæredẽ grauatũ:& ita
ntur iura præallegata,vcʒ d.l.quia poterat, &
ituta cũ alijs:at qñ bona eſſent penès tertium
eum,in quem cõtra teſtõris prohibitionem
alienando tranſlata fuiſſent , tunc ſecus per
ſupra dicta ſuerunt,& hoc præſertim,qñ fi-
mmiſſarius bona huiuſmodi alienata contra
ris prohibitionem vacua,eorumque poſſeſſio
vacantem reperijſſet per ea , quæ tangit Abb.
alios in d.c.verum de foro compe. Præterea ſi
mmiſſarij ſubſtituti ſunt illimet , qui dñr gra-
reſtituere,ſaltem vt mediati hæredes primi te-
ſtatoris iuxta ea,quæ hñr in l.cohæredi.§.cũ filiæ.ff.

de vulg.& pup.in l.qui duos eod.tit.& hr̃.in l.Marce.
ff.ad Treb. ¶ Non obſtat l.j.ff.& C.quorum leg. vbi
legatarius non põt propria auctoritate capere , ſed
de manu hæredis;& dictum ibi de legatario habet
locum ẽt in fideicõmiſſario,vt in l.non eſt dubium
C.de leg.& in l.Paulus reſpondet.ff.ad Treb.quia ex
proximè dictis,& maximè ex not.per gl.in l.j.ff.quo
rum lega.reſponſio colligitur. ¶ Similiter nõ aduer
ſatur.l.extat ff.quod met.cauſ.l.ſi quis in tantam, &
in l.cum quærebatur C.vnde vi:quia reſponſio quo
que colligitur ex iis,quæ dicit glo.in d.l.1.in primis
enim illa iura ſunt limitanda,niſi bona fuiſſent alie
nata contra prohibitionem iuris,& teſtõris, ſeu ho
minis ad not.per gl.& doct. ſupra allegat. in d.auth.
vt de cætero.Præterea gl.in d.l.1.inquit,ꝙ d.l.ſi quis
in tantã procedit,qñ alius poſſidebat,quem non li-
cet violenter delicere,ut ibi:nos verò loquimur in
caſu,quo fideicommiſſarius fuit ingreſſus rem,cu-
ius poſſeſſio erat vacua, atq; res illa fuerat alienata
contra legis,& teſtõris prohibitionem;Vnde licuit
ipſi fideicõmiſſario propria auctoritate illam impu
nè apprehendere,vt ſupra.Et d.l. cum quærebat̃ lo-
quitur,qñ uacabat poſſeſſio,quæ erat alicuius , vcʒ
abſentis;in caſu aũt nr̃o nullius erat, cum nondum
eſſet apprehẽſa:ita eſt de mente glo.in d.l.j. Adde,ꝙ
vt dictum eſt, Lactantio licitum fuit propria autho
ritate ingredi rem,cuius poſſeſſio uacãs erat, ad ꝙ
faciunt tradita per Saly.in l.fi.C.de edi.diui adri.tol.
in 4.col.¶ Nec obſtat l.2.ff.de crim.expil.hære.quia
ſecundum glo.in d.l.j.procedit,qñ extraneus, & nõ
legatarius,ſeu fideicõmiſſarius occupare.¶ Nõ ob
ſtat l.peto §.fratre,& l.cum pater.§.libertis.ff.de leg.
2.Quia in primis illa iura non negant, quin fideicõ
miſſarius ẽt,ſeu is, in cuius fauorem alienatio fuit
prohibita,poſſit propria auctoritate vti,cum ſimul
ſtent,ꝙ quis via iuris,& via facti vti,hoc eſt occupa
re poſſit.d.l.3.cum ibi not.C.de pig.cum alijs ſupra
deductis.Secundo illa iura loquuntur,qñ alienatio
ſolum à teſtõre fuiſſet prohibita,& ſic factũ eſſet ta
citum,ſeu præſumptum fideicõmiſſum. At in caſu
nr̃o vltra teſtõris prohibitionẽ ius cõe ẽt prohibuit
alienationẽ fieri,vt latius ſupra dixi. Nec repugnat
l.fi.§.ſin aũt C.cõia de leg.ubi fideicõmiſſarius ven
dicare debet,quia rñdetur,veluti ſupra proximè di
ctum eſt,ꝙ ille tex.non negat,quin propria auctori
tate vt poſſit:Vel melius loquit̃, qñ res alienata deti
nebatur,& poſſidebatur ab alio,vnde nõ licuit poſ-
ſeſſorem propria authoritate ſpoliare:at nos loqui
mur de poſſeſſione vacante. Præterea duplex in ca-
ſu nr̃o concurrebat alienationis prohibitio, veluti
ſæpius dictum eſt.¶ Non repugnat vltimo loco , ꝙ
dicebatur,requiri declarationem iudicis ante,quã
Lactantius propria auctoritate poſſet ingredi , arg.
not.in d.c.pro humani per Ioan.And.& alios de ho
19 mici.lib.6.† quia in primis reſpondetur,ꝙ doc.oẽs
de quib.ſupra,qui præſupponunt , quẽ poſſe in caſu
nr̃o uti propria autoritate,oĩno excludũt viã iuris,
omnemq; actũ iudicis,vt ex eorũ verbis colligit̃,&
hoc in nr̃is terminis clarè cõſtat;nã dicimus licitũ
fuiſſe Lactãtio propria auctoritate, & abſq; licẽtia,
& declaratione iudicis ingredi rẽ,de qua agit̃,vacã
te,& iacente hæreditate,quia hoc concedit̃ à ſtatu
to ſub d.rub.vt nullus occupet &c. quod expreſsè
vult,quẽ propria auctoritate , & abſq; iudice poſſe
ingredi,qñ lex hoc permittit,prout in caſu nr̃o per-
mittere dr̃:& conſequẽter ſtante illa diſpõne ſtatu-
ti excluditur oĩs actus,& declaratio iudicis, præſer
tim cum ſimus in caſu,in quo propter duplicẽ pro-
hibitionẽ de non alienando,licitũ eſt manus iniice
re,quia duplex prohibitio iniectionẽ manuũ ſapit,

Bal.

Bal.in d.c.1.§.hoc quoq;. Et iniectio manuum oẽm
actum,& viam iudiciariam,ac quãlibet aliam iudi
cis declarationẽ excludit,vt hr̃ in l. Tit. ff. de ſeruis
export.in l.ſi quis ſuper hoc ff. de contrah. empt.&
plenè per doct.in d.l.3.C.de pig.cũ aliis, nã ſi pacto
conuentum fuerit de ingrediẽdo rẽ propria autho
ritate,vel de inijciendo manus,nulli dubiũ, ꝙ hoc
in caſu nec actus iudicis,nec alia declaratio requi-
ritur,vt oẽs volunt in d.l.3.ſed qñ res fuit prohibita
alienari ultra iuris cõis prohibitionẽ,hæc prohibi-
tio ſapit manuum iniectionem,vt ſupra,itẽ licitum
eſt uti propria auctoritate,ut dictũ eſt, ergo aliqua
iudicis declaratio neceſſaria non erit, ſed iudex ip
ſe ex poſt facto poterit cognoſcere, an fuerimus in
caſu,quo vti propria auctoritate,& hac manuũ in-
iectione licitum fuerit:ſi namq; ex poſtfacto cõſta-
bit de prohibitione alienationis, & de fideicõmiſ-
ſo,& rem fuiſſe contra prohibitionem alienatam,
tunc confirmare debebit ipſum ingredientẽ in ſua
poſſeſſione,ſi uerò nec de prohibitione alienatio-
nis,nec de fideic.nec de alienatione apparebit, tũc
talẽ ingreſſum auctoritate propria factum reuoca-
bit,vt eſt de mẽte doc.in d.l.3.C.de pig.cũ alijs.Nec
aduerſantur ea, quæ habẽtur in d.c.j. de homi. in 6.
20 per Io.And.& alios:†qm̃ procedunt in pœna impoſi
ta à iure ipſo facto,quę exequutioni non mãdatur,
niſi prius facta à iudice declaratione, vt declarat
Alex.in d.l.ſi quis maior, & hic nõ eſt caſus noſter,
in quo nõ agitur,vtrum ipſo iure quis pœnã incur
rerit,& illa poſſit exequi abſq; iudicis declaratione
ſed ſumus in caſu,in quo licitum eſt vti propria au
ctoritate,manuſq; inijcere, quo caſu nec factũ iudi
cis,nec alia declaratio requiritur,vt ſæpe dictũ eſt,
niſi ex vrbanitate,ſi placuerit illi,qui ptãtẽ ingrediẽ
di habet d.l.3.l.j.& 2.& l.Tit.ff.de ſeruis expor.vnde
ex diuerſis nõ eſt facienda illatio l. Papinia.exuli.ff.
de min.l.inter ſtipulantẽ §.ſacrã verſi. ſed hæc diſſi-
milia.ff.de uerb.obli.& c.per venerabilẽ qui fil. ſint
legit.Ex præmiſſis itaq; cõcludo Lactãtiũ potuiſſe,
prȩſertim vacãte rei poſſeſſione,illã ꝑpria auctorita
tȩ ingredi,& poſſeſsionẽ apprehendere. Laus Deo.

SVMMARIVM.

1 *Teſtator poteſt grauato remittere cautionem legatorum:*
2 *Sed tunc grauatus ob dilapidationem tenetur reſtituere.*
3 *Pater ob dilapidationem bonorum filij tenetur illa ſtatim, & pleno iure filio reſtituere.*
4 *Lis nulla inter patrem, & filium eſſe poteſt.*
5 *Filius in iudicio abſque licentia patris eſſe non poteſt, niſi in quibuſdam caſibus.*
6 *L.fi.ff. vt lega. nom. caue. / L.imperator.ff.ad Trebel. } declaratur.*
7 *Exempla non reſtringunt regulam,quin caſus ſimiles,eãdemq; vel maiorem rationem habentes includantur.*
8 *Fideicõmiſſi ius nõ poſſe cedi,quomodo intelligatur remiſſiue.*
9 *In reſtõne fideicõmiſſi faciẽda ob dilapidationẽ, ſiue deteriorationẽ ſatis eſt cõſtare de dilapidatione, vel deterioratione in totũ,vel pro parte, & ꝙ grauatus ſit in actu dilapidationis.*

EPITOME.

GRauatus reſtituere fideicõmiſſum etiam extraneo, bona fideicommiſſo ſubiecta dilapidando, & deteriorando, ea ilico & de facto reſtituere cogi poteſt non aliter, ac ſi pater filio reſtituere rogatus eßet.

CONSILIVM XCII.

QVOAD primum dubiũ, an extraneus ro
gatus per fideicõmiſſum reſtituere alteri
extraneo, ſi res fideicommiſſo ſubiectas
dilapidare cœperit, cogi poſſit de facto reſtituere,
ſicut qñ pater rogatus fuit reſtituere filio, quamuis
de mente Bar.in l.fi.ff.vt leg.not.cau.videatur eſſe, ꝙ
non,attamen contrarium eſt verius, ut in terminis
decidit Pau.Caſt.in l.Imperator ff.ad Trebell.cuius
verba ſunt hæc,ſed quid in extraneo rogato de re-
ſtituendo,ſi teſtõr cautionem legatorum remiſit,ꝙ
facere potuit l.ſcire ut in poſſ.leg. & ipſe dilapidat
bona,qũo ſubuenietur fideicommiſſario,conditio
ne pendente?de hoc habes tex. in l.fi.ff. ut leg.nom.
cau.nam nõ compellitur cauere,poſtquã teſtõr ve-
tuit d.l.fi.ſed compellitur reſtituere,& ibi vide Bar.
in fi.qui concludit extraneũ ob dilapidationem &
teneri reſtituere, ſed non cauere,qñ cautio vetita
fuit,ego eſt,ſi nõ foret vetita, utiq; cauere teneret,
d.l.Imperator cũ ibi not.Præterea ſi ob dilapidatio
nẽ bonorũ factã à patre de bonis filij ſtatim, pleno
iure facienda eſt reſtõ filio d.l.Imperator cõtra oẽs
iuris regulas,quarũ una eſt,ꝙ lis nulla põt eſſe inter
patrem,& filiũ l.lis nulla.ff.de iud.l.actio.ff.de act.&
obli.alia,ꝙ filius in iudicio eſſe nequeat abſq; licen
tia patris,niſi in quibuſdam caſib. l. ſi longius.§.1.ff.
de iud.l.filius ff.de act.& obl.& l.fi. §. neceſſitate.C.
de bon.quæ lib.& alia,ꝙ filius in ptãte cõſtitutus ha
beat bona pleno iure,quę nõ acquirant͛ patri quoad
proprietatẽ,nec quoad vſumfructũ,ut in d.l. Impe-
rator,iuncta l.placet cũ ibi not.ff.de acq.hær.quãto
magis hoc dicendum eſt in extraneo per fideicom
miſſum grauato diſſipante bona reſtõni ſubiecta,vt
ipſe teneat͛ illa fideicõmiſſario reſtituere, quia ob
hoc iuris regulæ non deſtruuntur, & ideo à maio-
ritate rõnis id, quod dr̃ in.l. Imperator in perſona
patris grauati, dicendum eſt in quolibet extraneo
grauato:& hoc expreſsè ultra Pau.Caſt. uoluit Ale.
ibi in 5. col. qui rñdet allegatis à Bar.in d.l.fi.vt leg.
no.cau.& ultra Alex.dico,ꝙ ille tex.in d.l.fin.ſolum
emanauit ad decidẽdũ,an inter eas perſonas, inter
quas poterat per remedium cautionis prouideri,ſi
contingeret,ꝙ teſtõr prohibuiſſet præſtationẽ cau
tionis,poſſit hæres grauatus,qui dolo bona reſtõni
ſubiecta dilapidaret,cogi ad cauendũ, nõ obſtante
contraria teſtõris diſpõne, ibiq; fuit determinatũ,
hæredem nõ cogi cauere:& ad hoc ſolũ decidẽdũ
emanauit diſpõ d.l.fi. quæ deciſio cõuenit materiæ
tituli ut legatorũ,& fideicõmiſſorum noĩe caueat͛
menſq; iuriſcõſulti ibi nõ fuit aliquid determinare
de reſtõne,uel non reſtõne facienda ob dilapidatio
nem,tũ quia hoc materiæ tituli nõ cõueniebat arg.
l.Imperator.ff.de in diẽ adiec.ſed materiæ tituli ad
Trebellianũ,ubi de reſtõne, uel nõ reſtõne faciẽda
agit͛,& propterea in d. l. Imperator fuit determina-
tũ,ꝙ in caſu,quo de iure non poſſet eſſe locus cau-
tioni inter grauatũ,& fideicõmiſſariũ, ueluti inter
patrẽ & filiũ,prout eſt de iure.ff. de quo iure loquit͛
d.l.Imperator,tũc grauatus teneret͛ propter dilapi-
dationẽ fideicõmiſſum reſtituere, ut ibi dr̃, & ſi
ex diſpõne teſtõris ſublata eſſet prouiſio cautionis
inter grauatũ,& fideicõmiſſariũ,ſi contingeret hæ-
redem grauatũ dilapidare,quamuis non poſſet eſſe
locus cautioni,d.l.fi.eſſet tñ locus alteri prouiſioni,
qua cautũ eſt,ꝙ reſtõ fieri deberet,per tex.in d.l.Im
perator,cuius diſpõ, & rõ debet ẽt habere locũ in
quolibet hærede grauato reſtituere alij,quã filio,&
ſic extraneo ex identitate,immò ex maioritate rõ-
nis per prædicta.Præterea in d.l. Imperator fuit ex-
preſsũ de patre,qui tenebat͛ filijs reſtituere,quia ma
ior de illo erat dubitatio ꝑꝑ repugnãtiã multarum
regularũ iuris:& iõ propter hoc nõ debet fieri re-
ſtrictio,quia cõprehendat͛ caſus habens eandẽ, uel ma
iorem rõnem,quia exẽpla non reſtringunt regu
qui